

NAWETOWAĆ (2) *vb pf*

Pierwsze a jasne; teksty nie oznaczają é.

fut [1 sg nawetuję [zapis: -e].] ♦ 3 sg nawetuje (1). ♦ [*pass fut* 3 pl nawetują sie.] ♦ *con* 3 sg *n a. impers con* by sie nawetowało (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Powetować, nagrodzić stratę (2) :

[*nawetować komu czego*: A náwetuie wam lat [*reddam vobis annos*] ktore poiádłá fzáráncza *Leop Ioel* 2/25.

nawetować czym: O świętész to tedy vbořtwo/ święty płacz [...] święte niepokoić/ ktore fie nam tákowemi bogáctwy pociechám/ nagrodám/ z łáŕki á dobroci niebieskiego Oycá náwetuią. *GrzegŻarnPos* 1582 701.

Zwrot: »[*komu co*] okwicie nawetować«: Bo ieřli fie im [*řługom*] nie zřtánie dořtáteczná wiernořci ich od pánow nagrodá: maią Páná w niebie ktory im to wřzytko nágrođzi y okwicie náwetuie. *GrzegŻarnPos* 1597 67 (*Linde*).

Szereg: »nagrodzić i nawetować«: *GrzegŻarnPos* 1597 67 *cf* *Zwrot*.]

a. *W stosunku do samego siebie: powetować sobie* (2) : toř dopirko z rořtropnym vwařeniem á rozmyřlnie řáđj řzukác a przyczyny/ iákoby fie to [*zelżywořć*] poćciwie náwetowáło *RejZwierc* 80v.

nawetować czego czym (1): A Pan ácz dřugo czeka/ bowiem miłofierny ieřt/ ále teř zářię thák o nim powiedáią/ iř onego czekánia řwego rad náwetuie řowitą řrogořcią řwoią. *RejZwierc* 262.

Synonim: nagrodzić.

Formaeje współrdzenne cf WETOWAĆ.